

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 966

гр. София, 08.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ

като разглежда докладваното от АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20221110114602 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба на „.....“ ЕООД срещу В. В. А., с която са предявени претенции за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на дружеството 527,09 лева – неизплатена главница, и 177,96 лева – възнаградителна лихва (наречена в исковата молба „договорно възнаграждение“) за периода от 20.09.2019 г. до 02.10.2020 г. – вземания по Договор за потребителски кредит № 30038406375/29.07.2019 г., за които е издадена заповед за изпълнение от 21.01.2021 г. по частно гр. дело № 62944/2020 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

В исковата молба се твърди, че между страните е сключен Договор за потребителски кредит № 30038406375/29.07.2019 г., по силата на който на ответника са предоставени 600 лева, които следвало да върне за 18 месеца, като заплати и 41 % възнаградителна лихва годишно върху сумата (годишен процент на разходите (ГПР) – 48,61 %), а вноските са анюитетни и се плащат на 20-то число на всеки месец, като вноската е 44,53 лева, или общата сума за връщане е 801,57 лева. В договора било предвидено освен това, че ответникът следва да заплати и 720 лева възнаграждение за допълнителни услуги – „фаст“ – бързо разглеждане на искането за кредит, и „флекси“ – право на разсрочване на някои вноски при определени условия, като с това задължение месечната вноска ставала 84,53 лева, или общият размер за връщане – 1521,57 лева. Твърди, че е обявил предсрочна изискуемост на кредита на 02.10.2020 г., тъй като признава, че до тази дата длъжникът е платил само 95,57 лева.

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника – В. В. А., с който предявеният иск се оспорва по основание. Твърди се, че договорът за кредит е нищожен, тъй като уговорената възнаградителна лихва е повече от три пъти над законната. Поддържа се, че уговорените възнаграждения за допълнителни услуги са прекомерни, като са уредени за дейности, които не би следвало да могат да се опишат като допълнителни услуги, пакетът „флекси“ дава само възможност за искане до ищеца, без гаранция, че ще бъде уважено, а и определения размер на таксите е 90 % от отпуснатия кредит,

което сочи, че истинската цел била само увеличаване на разходите над позволения по закон ГПР. Иска отхвърляне на исковете, като се вземе предвид признатото от ищеца плащане.

Съдът намира, че са предявени обективно съединени иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗПКр и чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПКр, като ответникът възразява за нищожност на договора по чл. 26, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 22 ЗПКр и чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПКр и чл. 10а, ал. 2 ЗПКр, като разпределя доказателствената тежест по исковете в съответствие с правилото на чл. 154 ГПК, че всяка от страните е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания или възражения, по начина, описан в диспозитива на настоящото определение.

С оглед становищата на страните се установяват като безспорни между тях следните факти: че между страните е сключен Договор за потребителски кредит № 30038406375/29.07.2019 г., по който на ответника са отпуснати 600 лева при лихвен процент от 41 % годишно, като е следвало да върне сумата на 18 месечни вноски; че ответникът е платил 95,57 лева по договора.

По направените от страните доказателствени искания в исковата молба и отговора, съдът намира, че следва да допусне като допустими, относими и необходими към предмета на спора следните доказателства: представените с исковата молба писмени доказателства. Съдът намира, че следва и служебно да допусне счетоводна експертиза по следните въпроси: какъв би бил ГПР, ако се изчисли с включване на таксите за услуги „фаст“ и „флекси“; на коя дата са платени от ответника 95,57 лева по кредита; каква е законната лихва за забава към датите на плащане, ако се олихвяват от датата на падежа: (а) само неплатените вноски за главница; (б) вноските за главница и възнаградителна лихва („договорно възнаграждение“); (в) всички дължими се части от месечните вноски. Разходите за експертиза следва да се поемат от ответника, тъй като той твърди плащания и погасяване на суми.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕПИС от отговора на исковата молба и приложенията към него да се изпрати на ищеца.

НАСРОЧВА гражданско дело **14602** по описа за **2022** година на Софийския районен съд, 28. състав, за разглеждане в открито заседание на **14 февруари 2024 г. от 15:40 часа**, за която дата и час да се призват страните.

ОБЯВЯВА на страните следния проект за доклад на делото по чл. 146 ГПК:

Предявени са по реда на чл. 422 ГПК кумулативно съединени иски за установяване на задължения за главница и договорна лихва по договор за потребителски кредит с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗПКр и чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПКр. Ответникът възразява за нищожност на договора по чл. 26, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл.

22 ЗПКр и чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПКр и чл. 10а, ал. 2 ЗПКр.

Главният иск се уважава, ако съдът установи, че между страните е сключен договор за кредит, по който на ответника е платена уговорената сума, освен ако не се докаже, че е върната. Кумулативно съединеният иск за лихва се уважава, ако се установи писмена уговорка за лихва, и ищецът не установи, че е платил. Въпреки това искът ще се отхвърли, ако се установи, че в договора не е посочен ГПР.

ОБЯВЯВА за **БЕЗСПОРНИ** между страните и ненуждаещи се от доказване следните факти: че между страните е сключен Договор за потребителски кредит № 30038406375/29.07.2019 г., по който на ответника са отпуснати 600 лева при лихвен процент от 41 % годишно, като е следвало да върне сумата на 18 месечни вноски; че ответникът е платил 95,57 лева по договора.

УКАЗВА на ответника **А.**, че в негова доказателствена тежест с оглед правилото на чл. 154 ГПК и обявените за ненуждаещи се от доказване факти е да установи: размера на ГПР, ако в същия се включат таксите за услуги „фаст“ и „флекси“; че договорът не е можело да се сключи или не е можело да се сключи при лихвените условия, при които е отпуснат.

УКАЗВА на страните, че следва да посочат доказателства във връзка с възложената им доказателствена тежест най-късно да първото редовно проведено открито съдебно заседание по делото, като в противен случай губят възможността да направят това освен ако не посочат основателни причини за забавянето (чл. 147 ГПК).

УКАЗВА на страните, че в случай, че имат нови доказателствени искания във връзка с указанията на съда следва да направят същите в дадения от съда достатъчен срок – до 5 февруари 2024 г., като срокът не е преклузивен, но при неспазването му съдът ще приеме, че страните стават причина за забавяне на производството и ще им наложи глоба съгласно чл. 92а ГПК, освен ако не посочат доказателства за основателни причини за забавяне на представянето на доказателства по делото.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА на основание чл. 195 ГПК по служебно изслушване на **СЧЕТОВОДНА ЕКСПЕРТИЗА**, която след проверка в счетоводството на ищеца да отговори на следните въпроси:

1. какъв би бил ГПР по кредита, ако се изчисли с включване на таксите за услуги „фаст“ и „флекси“;
2. на коя дата (кои дати) са платени от ответника 95,57 лева по кредита;
3. каква е законната лихва за забава към датите на плащане, ако се олихвяват от датата на падежа:
 - 3.1. само неплатените вноски за главница;
 - 3.2. вноските за главница и възнаградителна лихва („договорно възнаграждение“), и
 - 3.3. всички дължими се части от месечните вноски.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 160 ГПК депозит за извършване на експертизата в размер на **350 лева**, платими от ответника **в едноседмичен срок** от получаване на препис от настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **А.Т.Б. .**

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице незабавно!

УКАЗВА на ищеца, че ако не заплати депозита за експертиза в срок, ще отмени определението си за допускане на такава и ще реши делото без нея.

УКАЗВА на основание чл. 238, ал. 2 ГПК на ищеца – „.....“ **ЕООД**, че ако не изпрати представител и не се яви в първото съдебно заседание, без да посочи уважителна причина за това, и не вземе становище по отговора на исковата молба, съдът може да прекрати делото и да го осъди да заплати разноски на ответниците, или да постанови срещу него неприсъствено решение за отхвърляне на иска.

УКАЗВА на страните на основание чл. 40 ГПК и чл. 41 ГПК, че ако променят адреса, на който са призовани, или го напуснат за повече от 30 дни, включително ако се преместят в чужбина, са длъжни да посочат нов адрес в Република България, на който да бъдат призовавани. Ако не направят това, съобщенията ще се прилагат по делото и ще се смятат връчени.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните!

УКАЗВА на страните с оглед спестяване на придвижване на служителите на съда да потвърдят получаването на изпратените до тях от съда електронни съобщения с връщане на обратно електронно писмо на адрес: documents.go@srs.justice.bg.

Определението не може да се обжалва.

Съдия при Софийски районен съд: _____